

vand, og da Skernaen var blevet reguleret, saa at det ikke var det ferske Vand, der stod paa Engene, men alt Vandet fra Aar og Kanaler kunde komme ned i Fjorden, skaffede vort Vandbygningsvæsen ogsaa Afgang for Fjordens Vand ud i Nymindegab, som Otterstrøm havde sagt det: Skaf I blot Skernaens Vand ud i Fjorden, skal jeg nok skaffe jer af med det ud i Havet. Vi ved alle, at Vandbygningsvæsenet holdt Ord.

Et godt Tegn paa, at Flodvandet kom ud i Havet, og at Oversvømmelser ikke forvoldte nævneværdig Skade i den Tid, Nymindegab holdtes aabent, foreligger deri, at der, saa vidt jeg erindrer, aldrig da kom noget Andragende til Rigsdagen om Erstatning eller Understøttelse paa Grund af Oversvømmelser, og det kunde dog ogsaa den Gang ske, at der kom noget Vand fra Havet ind ved Nymindegab. Det var ogsaa Tegn paa, at vi den Gang understøttede Naturen og netop ikke modarbejdede den, som det nu er sket, da vi har faaet Naturen til Fjende. Under de daværende Forhold fik vi aarlig fra forskellige Folkerepræsentanter, særlig det ærede Medlem fra Varde, Beretninger om, hvorledes Engkulturen ved Ringkøbing Fjord gik frem, hvorledes Landet hævede sig, hvorledes Grundene i Sydenden af Fjorden — som det ærede Medlem ogsaa i Dag har berørt — voksede højere og højere op, saa at Tipperne kom til at ligge som Eng, om, hvorledes der var stort Høslæt, altsaa store Værdier for Landbruget at indvinde Aar efter Aar i stedse stigende Grad. Man kunde se, at hvis man havde kunnet bevare dette Forhold, at Aaens Vand skaffedes ned i Fjorden, og at Fjordens Vand skaffedes ud i Havet, vilde Landbruget sidde inde med stedse voksende Værdier, og ogsaa Fiskeriet i Ringkøbing Fjord vilde gaa meget godt. Der er i Dag oplæst nogle Tal, der viste, at Fjordfiskeriet var stigende Aar for Aar. Hvorledes disse Tal vilde have været i dette Øjeblik, hvis Hvide Sande-Kanalen ikke var kommet, kan ingen vide, men det vilde i sin Helhed have været et Brakvandsfiskeri, og alle Chancer er for, at disse Tal vilde have steget og maaske steget lige saa stærkt, som Tallene er steget nu ved Saltvandsfiskeriet i Kraft af Aabningen ved Hvide Sande, thi vi kommer ind paa et mere og mere rationelt Fiskeri. Flere og flere deltager i Fiskeriet, og bedre og bedre Redskaber har de. Endelig er der det at mærke, at hvis man skal danne sig en nogenlunde bestemt Me-

ning om Fiskeriet, maa man ikke bygge paa Erfaringerne fra et enkelt Aar eller en kortere Aarrække, thi Udbyttet kan variere betydeligt. Jeg er saaledes vis paa, at Statistikken over indeværende Vinters Fangst vil vise, at vi har haft et større Fiskeri end maaske i Menneskers Levetid. Men det er ikke sikkert, at dette vil gentage sig.

Efter at Hvide Sande-Kanalen er blevet gravet paa meget uforsigtig Maade og ganske usikret, og efter at Havet har taget sig den Frihed — ganske saaledes, som de sagkyndige forudsagde — at gaa ind i Fjorden og fylde den, oversvømme Engene og til Dels Agerlandet, er Landbruget som bekendt gaaet tilbage. Alle de Adresser, der er strømmet ind til Tinget, vidner om, hvilke store Interesser der her staar i Fare, hvilke store Værdier der faktisk allerede nu er gaaede til Grunde, og vi maa være belavede paa, at Agerbrugets Udviklingsmuligheder ikke blot er standsede, men at Agerbruget Aar for Aar — og jeg tænker her selvfølgelig ogsaa paa Engdragene — kommer under ringere og ringere Kaar. Dette er erkendt ved Forslaget om Inddigning; men dette Forslag er saa bekosteligt og saa vidtløftigt og rummer saa mange Farer, blandt andet for Ødelæggelser ved Bagvand — det Vand, som een Gang ved et Ulykkestilfælde er strømmet ind —, at Beboerne vistnok meget vil have sig frabedt slige kostbare Eksperimenter med deres Jorder.

Men naar nu Landbruget saaledes er truet og al Fremgang standset, maa vi se hen til, hvorledes det er gaaet med Fiskeriet. I de Maaned eller Aar, hvor Saltvands- og Ferskvandsfiskeriet brødes med hinanden, gik Ferskvandsdyrelivet selvfølgelig til Grunde, og der var ikke noget rigtigt Saltvandsliv. Men Overgangen er sket forbavsende hurtigt. Ærede Medlemmer kan læse derom i den Beretning om Havundersøgelser derovre, som det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) før omtalte, og som i alt Fald nogle af os har faaet. I Øjeblikket findes der selv Rødspætter i stor Mængde; der er Næring for dem i Sneglene o. s. v., og det kan antages, at der vil komme flere og flere. Man vil nu med nogenlunde Rimelighed kunne imødesee, at Havfiskeriet vil udvikle sig lige saa godt som Ferskvands- og Brakvandsfiskeriet før, ja, maaske endogsaa blive rigeligere. Men den store Fare for Landbruget vil man ikke derved kunne komme bort fra. Og hvad er det saa egentlig, man er i Færd med